

ໂຮງຮຽນວັນອາທິດ ວັນອາທິດທີ 17 ພຶສຈິກາ 2019(11-17-2019)

ພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າແລະສະຖາຣາສີຂອງພຣະອົງ

ມີສິ່ງໃດທີ່ທ່ານໄດ້ຮັບການຝຶກຝົນແລ້ວເຮັດໃຫ້ປະລາດໃຈຂອງທ່ານ?

ຈຸດສຳຄັນໃນບົດຮຽນ: ພວກເຮົານຳເອົາສະຖາຣາສີມາໃຫ້ພຣະເຈົ້າເມື່ອພວກເຮົາເຊື່ອຟັງພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ.

ພຣະຄຳພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:

ຄວາມສວຍງາມໃນສາຍຕາຂອງຜູ້ເບິ່ງເຫັນ, ດັ່ງນັ້ນເມື່ອມາງານສິລະປະ, ຄວາມຄິດເຫັນຂອງເຮົາສາມາດມີຫຼາຍຮູບແບບທີ່ເຮັດໃຫ້ງານສິລະປາກົດເດັ່ນຈຶງໆ. ງານບາງຢ່າງຂອງສິລະປະກໍເຮັດໃຫ້ຫຼາຍໆຄົນຂອງພວກເຮົາຖອນຕົວອອກຈາກການແຂ່ງຂັນ. ນັກສິລະປິນກຳລັງຄິດຫຼັງໆ? ຄົນອື່ນໆຕັດສິນຮາຄາຜົນງານທາງສິລະປະແລະຄິດວ່າມັນງົດງາມເໝືອນກັນ.

ຜົນງານສິລະປະບາງສ່ວນແມ່ນປະສົບການທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ເປັນທີ່ຍອມຮັບ: ຕົວຢ່າງ, ຮູບພາບ ອາຫານຄາບສຸດທ້າຍຂອງ ລຽວນາໂດ ດາ ວິນຊີ ຫຼື ຮູບຂອງດາວິດ ຈິຕະກອນຊື່ດັງຂອງອັງກິດ. ເມື່ອຜູ້ຄົນສັງເກດເບິ່ງງານເຫຼົ່ານີ້ໃນສ່ວນຕົວບຸກຄົນ, ເຂົາບໍ່ໄດ້ປະລາດໃຈທີ່ຄຸນນະພາບຂອງແຜ່ນຜາພາບວາດສີນຳມັນຫຼືມີຄວາມຍິນດີຊື່ນຊອບກັບຮາຄາຂອງຄວາມປະລາດໃຈ. ຄວາມປະລາດໃຈນີ້ມັນຢູ່ທີ່ຕົວບຸກຄົນທີ່ປະດິດສ້າງ. ຄວາມມະຫັສະຈັນຂອງງານສິລະປະນຳເຮົາໃຫ້ມີຄວາມດີໃຈນຳຜູ້ສ້າງ.

ພວກເຮົາເປັນຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງສ້າງ, ແລະພວກເຮົາກໍຖືກສ້າງຂຶ້ນເພື່ອສະຖາຣາສີຂອງພຣະອົງ. ໜ້າເສັຽດາຍ, ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນສະຖາຣາສີຂອງເຈົ້າເທົ່າທີ່ພວກເຮົາຄວນຈະເປັນ. ໃນຄວາມບາບຂອງພວກເຮົາບອກວ່າ, ຕລອດເວລາພວກເຮົາຈະເບິ່ງເຫັນແຕ່ຄວາມມີຊື່ສຽງຂອງຕົນເອງ. ແຕ່ຖ້າພວກເຮົາຕ້ອງການນຳເອົາກຽດສະຖາຣາສີມາໃຫ້ກັບຜູ້ຊົງສ້າງຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາຈະເລີ່ມຕົ້ນຢູ່ໃສ? ເມື່ອພວກເຮົາດຳເນີນຊີວິດດັ່ງທີ່ພຣະອົງຊົງສ້າງພວກເຮົາໃຫ້ມີຊີວິດຢູ່ ເມື່ອພວກເຮົາດຳເນີນຊີວິດຕາມແຜນການຂອງພຣະອົງ ການດຳເນີນຊີວິດຂອງພວກເຮົາກໍນຳກຽດສະຖາຣາສີມາໃຫ້ກັບພຣະເຈົ້າ. ແລະພວກເຮົາກໍໄດ້ພົບກັບຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີຂອງການຊົງສ້າງ.

ພຣະຄຳພີກ່າວວ່າຢ່າງໃດ? (ເບິ່ງຕາມຫົວຂໍ້ 1, 2 ແລະ 3)

ສຶກສາພຣະຄຳພີ

1. ໂຢຮັນ 11:1-4

1 ມີຊາຍຄົນນຶ່ງຊື່ ລາຊະ ໂຣກຳລັງປ່ວຍຢູ່ທີ່ບ້ານເບັດທານຽງ ຄືບ້ານຂອງນາງມາຣີອາແລະມາທາສອງເອື້ອຍນ້ອງ 2 ແມ່ນນາງມາຣີອາຜູ້ນີ້ທີ່ໄດ້ເອົານຳມັນຫອມສົງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະໃຊ້ຜົມຂອງຕົນເຊັດພຣະບາດຂອງພຣະອົງ ລາຊະ ໂຣຜູ້ທີ່ປ່ວຍຢູ່ນັ້ນກໍເປັນນ້ອງຊາຍຂອງຍິງຜູ້ນີ້ 3 ເອື້ອຍທັງສອງໄດ້ໃຊ້ຄົນໄປເຝົ້າພຣະເຢຊູທຸນວ່າ, “ນາຍເຈົ້າເອີຍ, ເບິ່ງແມ່, ຜູ້ທີ່ທ່ານຮັກແພງນັ້ນກໍກຳລັງປ່ວຍຢູ່” 4 ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງໄດ້ຍິນດັ່ງນັ້ນແລ້ວກໍຊົງກາວວ່າ, “ການປ່ວຍນີ້ບໍ່ເຖິງແກ່ຄວາມຕາຍດອກ ແຕ່ເກີດຂຶ້ນເພື່ອກຽດຕິຍົດຂອງພຣະເຈົ້າ ເພື່ອໃຫ້ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຊົງໄດ້ຮັບກຽດຕິຍົດເພາະການປ່ວຍນີ້”

ເມື່ອພຣະເຢຊູໄດ້ຮັບຂ່າວວ່າເພື່ອນຜູ້ທີ່ຮັກແພງລາຊະໂຣກຳລັງປ່ວຍຢູ່, ສິ່ງນຶ່ງທີ່ອາດຈະຄາດຄະເນໄວ້ລ່ວງໜ້າວ່າ ພຣະເຢຊູຈະຕ້ອງໜ້າໄປເບັດທານີເພື່ອປິ່ນປົວລາວ. ແທນທີ່ຈະເປັນດັ່ງນັ້ນ, ພຣະເຢຊູໄດ້ລໍຖ້າສອງວັນກ່ອນຈະອອກເດີນທາງ. ມັນອາດແນ່ນອນວ່າລາຊະໂຣໄດ້ຕາຍທັນທີທີ່ພາຍຫຼັງຄົນສິ່ງຂ່າວໄດ້ສິ່ງຂ່າວ. ຕ້ອງໃຊ້ເວລານຶ່ງວັນສຳລັບການສິ່ງຂ່າວໄປເຖິງພຣະເຢຊູ. ແລະຈາກນັ້ນພຣະເຢຊູຍັງໄດ້ລໍຖ້າອີກສອງວັນກ່ອນອອກເດີນທາງວັນນຶ່ງຮອດເບັດທານີ. ເມື່ອພຣະເຢຊູໄປເຖິງທີ່ນັ້ນ, ລາຊະໂຣໄດ້ຕາຍໄປແລ້ວສິ້ວ້ວນ.

ພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວຂໍຄຳສຳຄັນເຖິງການປ່ວຍຂອງລາຊະໂຣວ່າການປ່ວຍນີ້ບໍ່ເຮັດໃຫ້ລາວເຖິງແກ່ຄວາມຕາຍດອກ, ແຕ່ການເຈັບປ່ວຍຂອງລາວອາດນຳກຽດຕິຍົດໃຫ້ກັບພຣະເຈົ້າ. ພຣະເຢຊູໄດ້ສຳແດງໃຫ້ເຫັນວ່າປະເດັນທີ່ສຳຄັນບໍ່ແມ່ນການຕາຍຂອງລາຊະໂຣ ແຕ່ແມ່ນກຽດຕິຍົດຂອງພຣະເຈົ້າ. ຊີວິດຂອງພວກເຮົາ, ການຕາຍຂອງພວກເຮົາກໍເຊັ່ນກັນ, ຄວນຈະນຳກຽດຕິຍົດມາໃຫ້ແກ່ພຣະເຈົ້າ.

ມາຣິອາແລະມາທາຮູ້ວ່າພຣະເຢຊູຮັກແພງລາຊະໂຣ. ພວກເຂົາເຊື່ອແນ່ນວ່າພຣະເຢຊູຈະປິ່ນປົວລາວໄດ້. ແຕ່ດຽວນີ້ພວກເຂົາຈະໄດ້ຮຽນຮູ້ບາງສິ່ງທີ່ໜ້າພິຈາລະນາກ່ຽວກັບພຣະເຢຊູ. ບໍ່ພຽງແຕ່ພຣະອົງຈະປິ່ນປົວຄວາມເຈັບປ່ວຍ, ແຕ່ພຣະອົງຈະຊົງໃຫ້ເປັນຄົນມາຈາກຕາຍ! ພຣະເຢຊູຈະນຳເອົາເພື່ອນຂອງພຣະອົງໃຫ້ກັບມາເຖິງແມ່ນວ່າຈະຢູ່ໃນເຫວເລິກແຫ່ງຄວາມຕາຍໃຫ້ກັບມາເດີນໄປດ້ວຍກັນກັບພຣະອົງ. ສ່ວນເອື້ອຍນັ້ນມີຄວາມຫວັງພຽງແຕ່ປິ່ນປົວໃຫ້ດີແຕ່ພຣະເຢຊູຈິດຈໍທີ່ການຖວາຍກຽດຕິຍົດ.

ເມື່ອພວກເຮົາປະເຊີນກັບສະຖານະການທີ່ຫຍຸ້ງຍາກຫຼືບັນຫາເຣື່ອງສຸກຂະພາບ, ປົກກະຕິແລ້ວຄວາມເປັນກັງວົນຫ່ວງໃຍຫຼາຍທີ່ສຸດແລ້ວບໍ່ແມ່ນການຖວາຍກຽດຕິຍົດແກ່ພຣະເຈົ້າ. ພວກເຮົາຕ້ອງການສິ່ງທີ່ອຳນວຍຄວາມສະດວກສະບາຍແລະການຜ່ອນຄາຍໃນທັນທີທັນໃດ; ພວກເຮົາຕ້ອງການໃຫ້ບັນຫາຄວາມຫຍຸ້ງຍາກອອກໄປໃຫ້ພື້ນດຽວນີ້. ນັ້ນເປັນສິ່ງທີ່ມາຣິອາແລະມາທາຕ້ອງການ. ທັນທີທີ່ພຣະເຢຊູມາເຖິງ, ມາທາໄດ້ເວົ້າວ່າ, “ນາຍເຈົ້າເອີຍ, ຖ້າທ່ານຢູ່ທີ່ນີ້ນ້ອງຊາຍຂອງຂ້ານ້ອຍກໍຄົງບໍ່ຕາຍ” (ໂຢຮັນ 11: 21).

ມາຣິອາແລະມາທາຮູ້ວ່າສະຖານະການທີ່ດີໜ້າຈະເກີດຂຶ້ນກັນເຂົາ, ແລະພວກເຮົາກໍເຮັດຢ່າງດຽວກັນນັ້ນແຫຼະ. ພວກເຮົາຄິດຄ້າຍຄືກັນຖ້າວ່າພຣະເຈົ້າຮັກພວກເຮົາ, ພຣະອົງຈະຕ້ອງໃຫ້ພວກເຮົາສະດວກສະບາຍພຽງພໍ. ແຕ່ພວກເຮົາຈະໄດ້ຊີວິດອັນຕອນໄປເປັນນິດໃນພ້າສວັນເປັນຄວາມສະດວກສະບາຍ! ແຕ່ຊົ່ວຂະນະນຶ່ງພວກເຮົາຈະປະເຊີນກັນການຕໍ່ສູ້ທີ່ທ້າທາຍ, ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຮົາສາມາດເຊື່ອແນ່ນອນໃຈວ່າພຣະເຈົ້າຈະທຳການໃນທີ່ນັ້ນ.

ພຣະເຈົ້າອາດຈະບໍ່ທຳການໃນຕາຕະລາງເວລາຂອງພວກເຮົາ, ແຕ່ພຣະອົງທຳການຂອງພຣະອົງ ແລະພຣະອົງຈະທຳໃນວິທີທາງທີ່ຈະນຳກຽດຕິຍົດໃຫ້ພຣະອົງ.

2. ໂຢຮັນ 11:38-43

38 ພຣະເຢຊູຊົງສະເທືອນພຣະທັຍອີກຈຶ່ງສະເດັດມາເຖິງອຸບໂມງຝັງສິບ ອຸບໂມງນັ້ນເປັນຖ້ຳມີຫີນກ້ອນນຶ່ງວາງອັດປາກໄວ້ 39 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວວ່າ, “ຈົ່ງຍົກຫີນອອກເສັ້ງ” ມາທາເອື້ອຍຂອງຜູ້ຕາຍນັ້ນທູນວ່າ, “ນາຍເຈົ້າເອີຍ, ປານນີ້ສິບມີກິ່ນເໝັນແລ້ວ ເພາະເຂົາຕາຍໄດ້ສິ້ວ້ວນແລ້ວ” 40 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບນາງວ່າ, “ເຮົາໄດ້ບອກເຈົ້າແລ້ວບໍ່ແມ່ນຫລືວ່າ ຖ້າເຈົ້າເຊື່ອຄົງຈະໄດ້ເຫັນສະງ່າຣາສີຂອງພຣະເຈົ້າ” 41 ດັ່ງນັ້ນເຂົາຈຶ່ງຍົກຫີນອອກ ຝ່າຍພຣະເຢຊູຊົງເງິຍພຣະພັກຂຶ້ນໂດຍຊົງກ່າວວ່າ, “ໂອ ພຣະບິດາເອີຍ, ຂ້າພຣະອົງຂອບພຣະຄຸນພຣະອົງເພາະພຣະອົງຊົງໂຜດຟັງຂ້າພຣະອົງ 42 ຂ້າພຣະອົງຊາບວ່າພຣະອົງຊົງຟັງຂ້າພຣະອົງຢູ່ສເມີ ແຕ່ທີ່ຂ້າພຣະອົງເວົ້າຢ່າງນີ້ກໍເພາະເຫັນແກ່ຄົນທັງຫລາຍທີ່ຍືນອ້ອມຢູ່ນີ້ ເພື່ອເຂົາຈະໄດ້ເຊື່ອວ່າແມ່ນພຣະອົງແຫລະ, ທີ່ຊົງໃຊ້ຂ້າພຣະອົງມາ” 43 ເມື່ອຊົງກ່າວຢ່າງນັ້ນແລ້ວ ພຣະອົງຊົງເບິ່ງພຣະສຸຣະສຽງວ່າ, “ລາຊະໂຣເອີຍ, ຈົ່ງອອກມາເສັ້ງ”

ມາຣິອາແລະມາທາຮູ້ສຶກປລາດໃຈດ້ວຍເຫດໃດພຣະເຈົ້າປ່ອຍໃຫ້ພວກເຂົາຕົກຢູ່ໃນສະຖານະການຢ່າງນັ້ນ. ການກະທຳຂອງພຣະເຢຊູຈະຕ້ອງເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາງົງສຸດຂີດ. ພວກເຂົາຮູ້ວ່າພຣະເຢຊູຮັກພວກເຂົາແຕ່ເຂົາບໍ່ສາມາດເຂົ້າ

ໃຈດ້ວນເຫດໃດຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າຮັກຜູ້ຕິດຕາມພຣະເຈົ້າຢ່າງສັດຊື່ຈິ່ງໄດ້ຮັບຄວາມເຈັບປ່ວຍແລະຕາຍ. ລາຊະໂຣເປັນ ເພື່ອນທີ່ດີຂອງພຣະເຢຊູ, ຂະນະນີ້ລາວໄດ້ປ່ວຍແລະໄດ້ຕາຍໄປເປັນທີ່ຮຽບຮ້ອຍແລ້ວ. ມັນບໍ່ມີເຫດມີຜົນສຳລັບລາວ.

ຄົນຍິວເຊື່ອວ່າຈິດວິນຍານຂອງຜູ້ຕາຍຍັງວົນວຽນຢູ່ແຖວອ້ອມໆຊາກສົບເປັນເວລາສາມວັນ. ໃນມື້ທີສີ່ຈິດວິນ ຍານຂອງຜູ້ຕາຍຈຶ່ງຮູ້ວ່າຕົນໄດ້ຕາຍແລ້ວ. ດັ່ງນັ້ນ, ຄົນທີ່ໂສກເສົ້າຍັງມີຄວາມຫວັງວ່າການຟື້ນຄົນມາຍັງມີຢູ່ໃນມື້ທີສີ່. ເມື່ອຄວາມຫວັງທັງໝົດສິ້ນສລາຍ. ລາຊະໂຣໄດ້ຕາຍໄປແລ້ວສິ້ນເມື່ອພຣະເຢຊູມາເຖິງ ແລະສະຖານະພາບຄວາມ ຫວັງຂອງລາວຄົງຈະເປັນໄປບໍ່ໄດ້. ເມື່ອມັນມາເຖິງການຕັດສິນເຮືອງເວລາ ພຣະເຈົ້າບໍ່ເຄີຍເຮັ່ງຮີບ; ພວກເຮົາເຮັ່ງຮີບ ບໍ່ມີສະຖານະການໃດທີ່ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ສຳລັບພຣະອົງ! ເມື່ອພຣະເຢຊູມາຮອດພຣະອົງສິ່ງໃຫ້ກິ່ງກ້ອນຫີນທີ່ປົດທາງເຂົ້າ ອຸບໂມງອອກ. ຄຳຮຽກຮ້ອງຂອງພຣະອົງເບິ່ງເໝືອນບໍ່ມີປະສິດທິພາບໃນການສັ່ງງານຈິງໆ. ມາທາ, ຜູ້ໃກ້ຊິດຕລອດ, ໄດ້ເຕືອນພຣະເຢຊູເຖິງກິ່ນເໝັນຂອງສົບຄົງຈະສິ່ງກິ່ນອອກມາແລ້ວ. ແຕ່ພຣະເຢຊູທ້າທາຍນາງວ່າໃນຄຳສັ່ງນັ້ນຈາກ ເຫັນສະງ່າຣາສີຂອງພຣະເຈົ້າ. ນາງຈະຕ້ອງເຊື່ອ.

ຈະເປັນຢ່າງນີ້ບໍ່ທີ່ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ເຫັນສະງ່າຣາສີຂອງພຣະເຈົ້າເລື້ອຍໆ ເພາະພວກເຮົາລົ້ມເຫຼວໃນຄວາມເຊື່ອ? ເມື່ອພວກເຮົາເຮັດສິ່ງໃດໃນວິທີທາງທີ່ເຮົາເຄີຍເຮັດ, ພວກເຮົາດົນໆຈຶ່ງເຫັນບາງສິ່ງບາງຢ່າງເກີດຂຶ້ນ. ມາທາຮູ້ແລ້ວ ວ່າພຣະເຢຊູຈະຮັກສາຄົນປ່ວຍໄດ້. ແມ່ນທັງໆທີ່ນາງຈະໄດ້ຮຽນຮູ້ກ່ຽວກັບພຣະເຢຊູຍັງສາມາດເຮັດໃຫ້ຄົນຄົນຈາກ ຕາຍ. ພຣະເຢຊູໄດ້ຖາມມາທາທວນຄືນຄວາມຮູ້ສຶກຂອງນາງແລະຂນົບທຳນຽມແລະຄວາມໄວ້ວາງໃຈພຣະເຈົ້າໃນ ບາງສິ່ງບາງຢ່າງທີ່ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ບັງເກີດຂຶ້ນ. ດ້ວຍຄວາມເຊື່ອໃນພຣະອົງເມື່ອເບິ່ງຄືວ່າທຸກສິ່ງເປັນໄປບໍ່ໄດ້, ນາງຈະ ເຫັນສະງ່າຣາສີຂອງພຣະເຈົ້າ.

ພຣະເຢຊູໄດ້ເບິ່ງພຣະສຸຣະສຽງອ້ອນວອນ; ການອ້ອນວອນຂອງພຣະອົງມີຄວາມເຊື່ອໝັ້ນແລະຂອບພຣະຄຸນ. ພຣະເຢຊູຮູ້ພຣະບິດາຂອງພຣະອົງໄດ້ຍິນຕລອດເມື່ອພຣະອົງອ້ອນວອນ. ແລ້ວພຣະເຢຊູໄດ້ຮ້ອງ, “ລາຊະໂຣ, ຈິ່ງ ອອກມາ!” ເປັນທັງໆພຣະເຢຊູຈຶ່ງເບິ່ງສຽງຮ້ອງ? ການເບິ່ງສຽງຂອງພຣະເຢຊູເປັນການອອກຄຳສັ່ງທີ່ມີອິດອຳນາດຂອງ ພຣະອົງບໍ່? ບໍ່. ແຕ່ອາດຈະເປັນເພາະພຣະເຢຊູຕ້ອງການໃຫ້ທຸກໆຄົນທີ່ຢູ່ໃນບໍລິເວນນັ້ນໄດ້ຍິນເພື່ອເປັນພະຍານໃນ ການອັສະຈັນທີ່ບໍ່ທ້າເຊື່ອ. ພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ອ້ອນວອນດ້ວຍຄວາມຍ້ານກົວ. ພຣະອົງກ້າຫານເຮັດໃຫ້ການອ້ອນວອນ ຂອງພຣະອົງປະກົດຜົນເພື່ອເປັນພະຍານໃຫ້ທຸກຄົນ.

ຄິດເບິ່ງຈັກໜ້ອຍນຶ່ງກ່ຽວກັບຄວາມຕ້ອງການໃນຊີວິດຂອງທ່ານ:ບາງທີທ່ານກຳລັງຈັດການກັບການແຕກຮ້າວສາຍ ສຳພັນ, ລູກເອົາແຕ່ໃຈ ຫຼືຄວາມຕ້ອງການດ້ານການເງິນ. ຈິ່ງເບິ່ງບັນຫາໃນປະເທດຊາດຂອງພວກເຮົາໃນວັນນີ້: ໂຈນ ຜູ້ຮ້າຍ, ການໃຊ້ກຳລັງຄວາມຮຸນແຮງ, ການສູນເສັງ, ຄົນຕິດຢາເສບຕິດ, ບ້ານເຮືອນເພພັງ, ແລະໜັງສືລາມິກ. ການ ແກ້ໄຂບັນຫາເຫຼົ່ານີ້ອາດເບິ່ງເໝືອນຫວັ່ນເກັງຄືກັນກັບການເຮັດໃຫ້ຄົນຕາຍເປັນຄົນມາ, ແຕ່ບໍ່ມີສິ່ງໃດຢູ່ເໜືອກວ່າ ຄວາມສາມາດຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຈະປົ່ນປົວແລະຮັກສາ. ການສົນທະນາຂອງພຣະເຢຊູກັບມາທາໄດ້ເຕືອນພວກເຮົາໃຫ້ ວາງໃຈເຊື່ອໃນພຣະອົງແລະພວກເຮົາຈະເຫັນສະງ່າຣາສີຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ທຳງານໃນທີ່ນັ້ນ.

3. ໂຢຮັນ 11: 44- 45

44 ຜູ້ຕາຍນັ້ນກໍໄດ້ອອກມາ ມີຜ້າພັນຕີນແລະມີ ແລະມີຜ້າປົກໜ້າໄວ້ ແລ້ວພຣະເຢຊູຈຶ່ງຊົງບອກເຂົາວ່າ, “ຈິ່ງແກ້ ປ່ອຍໃຫ້ເຂົາໄປເສັງ” 45 ເຫດສັນນັ້ນພວກຍິວຫລາຍຄົນທີ່ໄດ້ມາທາມາຮືອາແລະໄດ້ເຫັນການທີ່ພຣະເຢຊູຊົງເຮັດ ນັ້ນ ກໍວາງໃຈເຊື່ອໃນພຣະອົງ

ແນ່ນອນມາຮືອາ, ມາທາ, ແລະລາຊະໂຣໄດ້ກະຕືລືລົ້ນໃນການບອກເລົ່າເຮືອງກ່ຽວກັບພຣະເຢຊູຕໍ່ເພື່ອນບ້ານ. ບາງຄົນອາດເຊື່ອໃນຂະນະທີ່ບາງຄົນຍັງສົງສັຍ. ຈາກນັ້ນຖ້າລາຊະໂຣຕາຍ ຫຼາຍຄົນອາດຈະສົງສັຍວ່າດ້ວຍເຫດໃດ ແພດຜູ້ປະເສີດປ່ອຍໃຫ້ຄົນທີ່ເປັນເພື່ອນທີ່ດີຂອງພຣະອົງຕາຍກ່ອນກຳໜົດ. ບາງຄົນອາດພິຈາຣະນາສິ່ງທີ່ທຸຍູງຍາກ ເປັນການອັສະຈັນທີ່ມີຊື່ສຽງ

ໃນທີ່ສຸດພຣະເຢຊູແກ້ບັນຫາໄດ້, ແຕ່ເພື່ອນຫລາຍໆຄົນຂອງມາຣິອາແລະມາທາແລະຄົນທີ່ໂສກເສົ້າຮ້ອງໄຫ້ມີຄວາມຄິດເຫັນວ່າພຣະເຢຊູມາຊ້າຫຼາຍເພື່ອເຮັດການດີ. ເມື່ອພຣະເຢຊູຍິນຢັນວ່າກິ່ງກ້ອນຫີນອອກຈາກອຸໂມງຝັງສີບຂອງລາຊະໂຣ, ຝູງຄົນຢູ່ທີ່ນັ້ນແລະພວກເຂົາສະແດງຄວາມຢາກຮູ້ຫຼືສັບສົນກັບການຄອງຄອຍຢ່າງມີຄວາມຄາດຫວັງ. ໃນພາຍຫຼັງໂອກາດສຳຄັນ, ພຣະເຢຊູ ເບິ່ງສູງສັ່ງອອກມາວ່າ, “ລາຊະໂຣ, ຈິ່ງອອກມາ”(ຂໍ້ 43). ນີ້ເປັນການອັສະຈັນທີ່ຍິ່ງໃຫ່ງທີ່ຊາວບ້ານຊາວເມືອງນີ້ບໍ່ເຄີຍເຫັນ, ແລະກາຍມາເປັນບົດຮຽນຄວາມເຈັບປວດຂອງມາຣິອາແລະມາທາ. ນັ້ນອາດແມ່ນຄວາມມີຊື່ສຽງຂອງມາຣິອາແລະມາທາເຄີຍນຳມາໃຫ້ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຜູ້ເປັນທີ່ຮັກພວກເຂົາເມື່ອພວກເຂົາມີຄວາມໄວ້ວາງໃຈພຣະອົງໃນຈຸດສຸດຍອດຂອງຄວາມເຈັບປວດຂອງພວກເຂົາ. ບາງເວລາມັນກໍຄ້າຍຄືຢ່າງດຽວກັບພວກເຮົາ. ພວກເຮົາສາມາດມີຄວາມຈິງຮັກພັກດີຕໍ່ພຣະເຢຊູຄຣິດຂະນະທີ່ພວກເຮົາເດີນຜ່ານຮ່ອມເຂົາເງິນມາດຈຸຣາດຂອງຄວາມຕາຍ. ຖ້າສິມມຸດວ່າຈຸດປະສົງຊີວິດຂອງພວກເຮົາແມ່ນມີຄວາມສຸກແລະສຸກຂະພາບດີ ນອກຈາກນີ້ສະຖານະການຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຂອງພວກເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາສັບສົນ ເມື່ອມີບັນຫາຢ່າງຫຼີກລ້ຽງບໍ່ໄດ້. ແຕ່ຖ້າພວກເຮົາປາຖນາທີ່ຈະຖວາຍກຽດຕິຍົດແກ່ພຣະຜູ້ໄຜດຂອງເຮົາເໝືອນກ່ວາສິ່ງອື່ນໃດ, ຈາກນັ້ນພວກເຮົາຈະເຂົ້າໃຈທຸກໆໂອກາດ ທັງຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີແລະຄວາມເຈັບປວດ ເພື່ອເທິດທູນຖວາຍກຽດແດ່ພຣະຄຣິດ.

ແນ່ນອນມາຣິອາແລະມາທາໄດ້ອະທິຖານ ແລະຖວາຍກຽດຕິຍົດສຳລັບການອັສະຈັນທີ່ຍິ່ງໃຫ່ງເມື່ອເຫັນລາຊະໂຣຄົນມາຈາກຕາຍ ແຕ່ກໍບໍ່ໄດ້ຢຸດຢູ່ພຽງແຕ່ເທົ່ານັ້ນ. ຜູ້ເຊື່ອຄົນອື່ນໆກໍເຫັນດ້ວຍ. ພຣະຄຣິດເປັນພຣະເມສີອາ. ແທນທີ່ຈະບອກບັນຫາຂອງພວກເຮົາ ເຮົາກໍາໜົດຕົວພວກເຮົາເອງ, ເມື່ອພວກເຮົາຍອມໃຫ້ພຣະເຈົ້າທຳງານຜ່ານບັນຫານີ້ເພື່ອສະຫງ່າຮາສີຂອງພຣະອົງ, ຂໍ້ສັ່ງເກດອີກອັນນຶ່ງ. ເມື່ອພວກເຮົາຍອມໃຊ້ຊີວິດຂອງພວກເຮົາຢູ່ໃນແຜນການຂອງພຣະເຈົ້າ ພວກເຮົາສັດຊື່ຕໍ່ພຣະອົງ. ພວກເຮົາກໍດຶງດູດຄວາມສົນໃຈຂອງຄົນທັງຫຼາຍໃຫ້ມາທາພຣະຄຣິດ. ຊຶ່ງນຳກຽດຕິຍົດໃຫ້ແກ່ພຣະອົງ.

ນຳໃຊ້ໃນຊີວິດ

ທ່ານຈະດຳລົງຊີວິດຢ່າງລະມັດລະວັງຢ່າງຮອບຄອບເພື່ອຊີວິດຂອງທ່ານຈະນຳພຣະກຽດຕິຍົດສູງສຸດໃຫ້ແກ່ພຣະເຈົ້າ? ຈິ່ງພິຈາລະນາເບິ່ງການນຳໃຊ້ຕໍ່ລົງໄປນີ້.

- ❖ **ວາງໃຈ.** ຈິ່ງພະຍາຍາມດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈ ໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະເຈົ້າທີ່ທຳງານໃນບັນຫາຫຍຸ້ງຍາກອັນໃດກໍຕາມທີ່ທ່ານປະເຊີນຢູ່. ອະທິຖານເພື່ອພຣະປະສົງພຣະອົງຈະສຳເລັດແລະຈະເຫັນພຣະກຽດຕິຍົດຂອງພຣະອົງປາກົດໃຫ້ເຫັນ.
- ❖ **ປັບຕົວ.** ຄິດສຳຮວດເບິ່ງການໃຊ້ຊີວິດຂອງທ່ານ ມີສ່ວນໃດທີ່ຍັງບໍ່ເຊື່ອຟັງເຊັ່ນ, ຍັງບໍ່ສັດຊື່ຕໍ່ພຣະເຈົ້າເທົ່າທີ່ທ່ານຄວນຈະເປັນ. ຈິ່ງສາຣະພາບຜິດແລະຂໍພຣະເຈົ້າສຳແດງໃຫ້ທ່ານເຫັນການປັບຕົວທີ່ທ່ານຕ້ອງການເຮັດເພື່ອທ່ານຈະສາມາດຖວາຍກຽດຕິຍົດແກ່ພຣະອົງໃນຈຸດນັ້ນ.
- ❖ **ສົ່ງເສີມ.** ເດີນຄຽງບ່າຄຽງໄຫຼ່ກັບໃຜຜູ້ນຶ່ງທີ່ກຳລັງຜ່ານຜ່າຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ. ເປັນເໝືອນຂອງພຣະຣາຊທານຂອງພຣະຄຣິດຕໍ່ບຸກຄົນນັ້ນ. ສົ່ງເສີມພວກເຂົາໃຫ້ເຫັນພຣະເຈົ້າທຳງານ. ແລະຍອມໃຫ້ຄວາມສັດຊື່ຂອງພຣະອົງສາຍແສງຜ່ານຕົວທ່ານ.

ພຣະເຈົ້າຊົງສຳແດງພຣະສະຫງ່າຮາສີຂອງພຣະອົງໃນຫຼາຍໆທາງອ້ອມຮອບພວກເຮົາ. ບໍ່ນ້ອຍໄປກວ່າອັນໃດທີ່ຜ່ານຊີວິດຂອງຜູ້ຕິດຕາມພຣະຄຣິດ. ຍິ່ງກວ່ານັ້ນຄວາມສຳຄັນຂອງງານສິລະປະກໍມີຢູ່ແລ້ວຍິ່ງນຳຄວາມມີຊື່ສຽງມາໃຫ້ຜູ້ປະດິດຄິດສ້າງ. ພວກເຮົາຄືຜືນງານຊັ້ນເອກຂອງພຣະເຈົ້າ. ໃຫ້ໃຊ້ເວລາໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນເພື່ອຊັກນຳຄວາມສົນໃຈຂອງຄົນສ່ວນຫຼາຍເຂົ້າມາທາພຣະຜູ້ຊົງສ້າງທີ່ຍິ່ງໃຫ່ງຂອງພວກເຮົາ.

ອຸປຸຸມ ໂດຍລາວຊາວເທີນບັບຕິດສັມພັນ www.lsb.org ແປໂດຍ VR.